KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1501/95

af 29. juni 1995

om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse og ved forordning (EF) nr. 3290/94 (2), særlig artikel 13, stk. 11, og artikel 16, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

For produkter omfattet af den fælles markedsordning for korn skal eksportrestitutioner og korrektionsbeløb samt eksportafgifter, når der som en særlig foranstaltning i tilfælde af markedsforstyrrelser opkræves sådanne, fastsættes efter visse kriterier, der gør det muligt at udligne forskellen mellem noteringerne og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet;

da eksportlandene ikke tilbyder korn på verdensmarkedet til samme priser, bør der tages hensyn til bl.a. de omkostninger, der er forbundet med at bringe de pågældende produkter på verdensmarkedet, og restitutionerne bør fastsættes således, at der tages hensyn til forskellen mellem de repræsentative priser i Fællesskabet og de gunstigste noteringer og priser på verdensmarkedet;

for at muliggøre eksport af mel, gryn, groft mel og malt skal der ved fastsættelse af restitution tages hensyn dels til priserne for basiskorn, den mængde basiskorn, der er nødvendig til fremstilling af de pågældende produkter, og biprodukternes værdi, dels til afsætningsmulighederne og -vilkårene for de pågældende produkter på verdensmarkedet;

for at de korrektionsbeløb, som er omhandlet i artikel 13, stk. 8, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92, kan fungere, skal de kunne differentieres efter de eksporterede produkters destination;

for at fællesskabsmidlerne kan forvaltes effektivt, og for at tage hensyn til eksportmulighederne for de pågældende produkter, bør eksportrestitutioner og eksportafgifter for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1766/92, kunne fastsættes ved licitation for en bestemt mængde;

for at sikre, at alle interesserede i Fællesskabet behandles ens, bør licitationerne afholdes efter ensartede principper; med henblik herpå bør offentliggørelsen af en beslutning om åbning af en licitation i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ledsages af en lictationsbekendtgørelse;

buddene skal indeholde alle fornødne oplysninger til bedømmelse af dem og ledsages af visse formelle forpligtelser;

der bør fastsættes en maksimumseksportrestitution eller en minimumseksportafgift; på denne måde sikres det, at der gives tilslag for alle mængder, der er omfattet af en sådan fastsættelse;

der kan opstå markedssituationer, hvor det på grund af de økonomiske aspekter ved den påtænkte eksport besluttes ikke at fastsætte en eksportrestitution eller eksportafgift og at lade licitationen være uden virkning;

der bør stilles en licitationssikkerhed, som skal sikre, at eksporten finder sted under anvendelse af den licens, der er udstedt i forbindelse med licitationen; denne forpligtelse kan kun opfyldes, hvis buddet opretholdes; det bør derfor fastsættes, at sikkerheden fortabes hvis buddet trækkes tilbage;

der bør fastsættes regler for meddelelse af licitationsresultatet til de bydende samt for udstedelse af den licens, der er nødvendig for eksport af de tildelte mængder;

der bør med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92, og for at undgå at iværksætte kontrolforanstaltninger til afsløring af mindre afvigelser i de anvendte mængder basiskorn, der ikke har nogen mærkbar indvirkning på produktets kvalitet, vedtages en skønsmæssig vurderingsmetode; den teknisk bedste og mest effektive metode til vurdering af mængden af basiskorn har vist sig at være en analyse af askeindholdet i de fremstillede produkter; analysen bør foretages efter samme metode inden for hele Fællesskabet;

(1) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
(2) EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

det er ikke berettiget at yde eksportrestitution for korn, der importeres fra tredjelande for derefter at blive geneksporteret til tredjelande; der bør derfor kun ydes eksportrestitution for fællesskabsprodukter;

ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1384/95 [2], er det ved differentiering af restitutionssatsen efter destination en forudsætning for udbetaling af restitution, at der fremlægges bevis for, at produktet er blevet importeret i uforandret stand i det tredjeland eller et af de tredjelande, som restitutionen er fastsat for; hvad angår korn, er det kun ved eksport til Schweiz og Liechtenstein, at der anvendes en lavere restitutionssats end den, der ellers gælder for eksport til alle tredjelande; for ikke at lægge hindringer i vejen for den overvejende del af fællesskabseksporten ved at kræve, at der fremlægges bevis for produkternes ankomst til den pågældende destination, bør det på anden måde sikres, at produkter, for hvilke der er ydet den restitution, der anvendes for »alle tredjelande«, ikke eksporteres til ovennævnte lande; med henblik herpå bør kravet om fremlæggelse af ankomstbevis fraviges i alle tilfælde, hvor eksport finder sted ad søvejen; et af myndighederne i medlemsstaterne udstedt bevis for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde i et fartøj, der er egnet til søtransport, kan betragtes som tilstrækkeligt til at give denne garanti;

ifølge artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan der træffes passende foranstaltninger, hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for et eller flere af de produkter, der er anført i artikel 1 i nævnte forordning, når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vare ved og forværres, og det fælles marked af denne grund forstyrres eller risikerer at blive forstyrret; der må derfor sikres et tilstrækkeligt stort udbud af korn; med henblik herpå bør der blandt andet opkræves eksportafgifter, og udstedelsen af eksportlicenser bør helt eller delvis suspenderes;

da den situation, som er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92, kan opstå relativt hurtigt, er det nødvendigt, at Kommissionen har mulighed for til enhver tid at suspendere udstedelsen af eksportlicenser;

bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1533/93 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 3304/94 [4] indgår i nærværende forordning i en form, der er tilpasset den nuværende markedssituation; nævnte forordning bør derfor ophæves;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, fastsættes eksportrestitutionerne, eksportafgifterne, jf. artikel 16 i nærværende forordning, og korrektionsbeløbene, jf. artikel 13, stk. 8, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92, under hensyntagen til følgende elementer:

a) priserne på Fællesskabets repræsentative markeder og udviklingen i disse priser og noteringerne på markederne i tredjelande

b) afsætningsomkostningerne og de gunstigste transportomkostninger fra Fællesskabets repræsentative markeder til eksporthavnene eller andre eksportsteder samt de omkostninger, der er forbundet med at bringe produkterne på verdensmarkedet

c) for så vidt angår forarbejdede produkter, den kornmængde, der er nødvendig til deres fremstilling

d) afsætningsmulighederne og -vilkårene for de pågældende produkter på verdensmarkedet

e) interessen i at undgå forstyrrelser på Fælleskabets marked

f) de økonomiske aspekter ved den påtænkte eksport

g) de mængde- og budgetmæssige begrænsninger, der følger af de aftaler, som er indgået i henhold til traktatens artikel 228.

Artikel 2

Artikel 13, stk. 8, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92 anvendes på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), i samme forordning og på de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, der udføres i form af de i bilag B anførte varer.

Artikel 13, stk. 8, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92 anvendes på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i samme forordning.

Artikel 3

Korrektionsbeløbene kan differentieres efter destination.

Artikel 4

1. Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1766/92, og de eksportafgifter, der er omhandlet i artikel 5 i nærværende forordning, kan fastsættes ved licitation.

[1] EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 134 af 20. 6. 1995, s. 14.
[3] EFT nr. L 151 af 23. 6. 1993, s. 15.
[4] EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 48.

Licitationsbetingelserne skal sikre lige adgang for alle personer etableret i Fællesskabet.

Licitationen gælder eksportrestitutionsbeløbet eller eksportafgiftsbeløbet.

2. Der træffes beslutning om licitationsåbning efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

3. Licitationsåbningen ledsages af offentliggørelsen af en licitationsbekendtgørelse, der udfærdiges af Kommissionen, og hvori det bl.a. angives, på hvilke datoer buddene kan indgives, og hvilke myndigheder i medlemsstaterne de skal indgives til.

4. Beslutningen om licitationsåbning og licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Der skal forløbe mindst fem dage mellem offentliggørelsen af licitationsbekendtgørelsen og den første dato for indgivelse af bud.

Artikel 5

1. Interesserede deltager i licitationen enten ved at indlevere skriftligt bud hos medlemsstatens myndigheder eller ved at sende buddet til disse myndigheder ved skriftlig telekommunikation.

2. Buddet skal indeholde følgende:

a) licitationens betegnelse

b) den bydendes navn og adresse

c) arten og mængden af det produkt, der skal eksporteres

d) det foreslåede beløb for eksportrestitutionen eller eksportafgiften, pr. ton, udtrykt i ecu.

3. Et bud er kun gyldigt:

a) hvis den bydende inden udløbet af den frist, der er fastsat for indgivelsen af bud, har fremlagt bevis for, at der er stillet en licitationssikkerhed

b) hvis det ledsages af skriftligt tilsagn om, at der for de tildelte mængder senest to dage efter modtagelsen af den meddelelse om tilslag, der er nævnt i artikel 7, stk. 3, indgives en ansøgning om eksportlicens eller i givet fald en ansøgning om eksportlicens med forudfastsættelse af en eksportafgift svarende til beløbet i det indgivne bud

c) hvis det ikke indeholder andre betingelser end dem, der er anført i licitationsbekendtgørelsen.

4. Et indgivet bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 6

Buddene gennemgås af medlemsstaternes myndigheder, uden at der er offentlig adgang til gennemgangen. De personer, der deltager i gennemgangen, har tavshedspligt. Buddene meddeles straks Kommissionen anonymt.

Artikel 7

1. På grundlag af de meddelte bud beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92, enten at der fastsættes en maksimumseksportrestitution eller en minimumseksportafgift, eller at licitationen skal være uden virkning.

2. Fastsættes der en maksimumseksportrestitution gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

Fastsættes der en minimumseksportafgift, gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller højere end minimumseksportafgiften.

3. Medlemsstaternes myndigheder giver alle bydende skriftlig meddelelse om resultatet af deres deltagelse, så snart Kommissionen har truffet sin afgørelse.

Artikel 8

1. Der udstedes eksportlicens til tilslagsmodtageren, når medlemsstatens myndigheder har modtaget ansøgningen om eksportlicens, og licensen udstedes for de mængder, han har fået tilslag for.

2. Licensansøgningen og licensen skal i den relevante rubrik indeholde oplysning om den destination, der er fastsat i forordningen om licitationsåbningen. Licensen forpligter til eksport til denne destination.

Artikel 9

Licitationssikkerheden frigives:

a) hvis buddet ikke antages

b) når den bydende fremlægger bevis for, at den sikkerhed, der er nævnt i artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 [1], er stillet.

Overholdes det i artikel 5, stk. 3, litra b), omhandlede tilsagn ikke, fortabes licitationssikkerheden, bortset fra tilfælde af force majeure.

Artikel 10

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, fastsættes mindst én gang om måneden.

[1] EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

Artikel 11

1. Eksportrestitutionen for mel af hvede, mel af blandsæd af hvede og rug, rugmel, gryn og groft mel af hvede samt malt fastsættes under hensyntagen til den mængde basiskorn, der er nødvendig til fremstilling af 1 000 kg af produktet. Basiskornmængderne er anført i bilag I.

2. Askeindholdet i melet bestemmes efter analysemetoden i bilag II.

Artikel 12

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, udbetales restitutionen, når der fremlægges bevis for, at produkterne har oprindelse i Fællesskabet.

Artikel 13

Uanset artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3665/87 kræves der ikke bevis for afslutning af toldformaliteterne for overgang til frit forbrug, for at en restitution, der er fastsat ved restitution, kan udbetales, hvis eksportøren fører bevis for, at en mængde på mindst 1 500 tons kornprodukter har forladt Fællesskabets toldområde i et fartøj, der er egnet til søtransport.

Dette bevis føres ved, at der på det kontroleksemplar, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3665/87, på enhedsdokumentet eller på det nationale dokument, der godtgør, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde, anføres nedenstående angivelse attesteret af myndighederne :

« Exportación de cereales por vía marítima ; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95 »

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95«

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13"

«Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95»

'Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95'

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) n° 1501/95, article 13 »

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13 »

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13"

« Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º, Regulamento (CE) nº 1501/95 »

"Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla"

"Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95".

Artikel 14

Når eksportøren fremlægger bevis for afslutning af toldformaliteterne for overgang til frit forbrug i Schweiz eller Liechtenstein, nedsættes beløbet for eksportrestitutionen for »alle tredjelande«, når restitutionen er fastsat ved licitation, med forskellen mellem dette beløb og beløbet for eksportrestitutionen gældende for ovennævnte destinationer på dagen for licitationen.

Artikel 15

Hvis de betingelser, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92, er opfyldt for et eller flere produkter, kan der træffes følgende foranstaltninger :

a) anvendelse af en eksportafgift. Der kan fastsættes et korrektionsbeløb. Eksportafgiften og korrektionsbeløbet kan differentieres efter destination

b) hel eller delvis suspension af udstedelsen af eksportlicenser

c) total eller delvis afvisning af de ansøgninger om eksportlicens, der er til behandling.

Artikel 16

Såfremt der ikke finder licitation sted, er den eksportafgift, der skal opkræves, lig med den, som gælder den dag, hvor toldformaliteterne afsluttes.

Dog anvendes den eksportafgift, der gælder den dag, licensansøgningen indgives, hvis eksportøren, samtidig med at han ansøger om licens, anmoder herom for en eksport, der skal gennemføres i løbet af licensens gyldighedsperiode.

Artikel 17

Kommissionen kan i hastende tilfælde træffe den foranstaltning, der er fastsat i artikel 15, litra b). Den underretter medlemsstaterne om sin beslutning og offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 18

Forordning (EØF) nr. 1533/93 ophæves.

Den anvendes dog fortsat for licenser, der udstedes inden den 1. juli 1995.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

	KN-kode	Mel, gryn og groft mel med et askeindhold (i mg) pr. 100 g	Kg korn pr. 1 000 kg af de pågældende produkter
1. Mel af blød hvede, af spelt eller af hvede og rug	1101 00 15 100	0 — 600	1 370
	1101 00 15 130	601 — 900	1 280
	1101 00 15 150	901 — 1 100	1 180
	1101 00 15 170	1 101 — 1 650	1 090
	1101 00 15 180	1 651 — 1 900	1 020
2. Rugmel	1102 10 00 500	0 — 1 400	1 370
	1102 10 00 700	1 401 — 2 000	1 080
3. Gryn og groft mel af hård hvede	1103 11 90 200	0 — 600	1 370
4. Gryn og groft mel af hård hvede	1103 11 10 200	0 — 1 300 (sigte : 0,160 mm)	1 500
	1103 11 10 400	0 — 1 300	1 340
	1103 11 10 900	over 1 300	1 260
5. Malt, ikke brændt	1107 10 19 1107 10 99		1 300
Malt, brændt	1107 20 00		1 520

BILAG II

Metode til bestemmelse af askeindholdet i mel

Apparatur

1. Analytisk vægt med en følsomhed på indtil 0,1 mg. Analytisk sæt vægtlodder.
2. Elektrisk opvarmet muffelovn med temperaturregulering og -angivelse og tilstrækkelig luftcirkulation.
3. Runde foraskningsskåle med flad bund, ca. 5 cm i diameter og med en kant, der er højst 2 cm høj; fortrinsvis af guldplatin, kvarts eller porcelæn.
4. Exsikkator (indre diameter ca. 18 cm) med tubus og med perforeret porcelæns- eller aluminiumsplade. Tørremiddel : calciumchlorid, fosforpentoxid eller blåfarvet silicagel.

Undersøgelsesmetode

1. Vægten af prøveudtagningen skal udgøre 5 - 6 g (for mel, hvis askeindhold af tørstofindholdet forventes at overstige 1 %, dog 2 - 3 g) og kan afrundes til nærmeste 10 mg; ved alle øvrige vejninger bestemmes vægten med en nøjagtighed på 0,1 mg.
2. Umiddelbart før brugen udglødes foraskningsskålene i muffelovnen ved foraskningstemperaturen, indtil der opnås vægtkonstant — i reglen er 15 minutter tilstrækkeligt — og afkøles i exsikkatoren til stuetemperatur i overensstemmelse med punkt 7.
3. Prøveudtagningen fyldes løst og i regelmæssig højde i foraskningsskålene. Den fugtes umiddelbart før foraskningen med 1 - 2 ml ethanol.
4. Foraskningsskålene stilles til at begynde med forrest i ovnen ved åben ovndør og skubbes først, efter at indholdet er brændt, længere ind i ovnen. Ved lukket ovndør må en tilstrækkelig lufttilførsel sikres. Denne må dog ikke være så kraftig, at den river substansen ud af foraskningsskålene.
5. Foraskningen må føre til en fuldstændig forbrænding af melet, således også af kulpartikler, der eventuelt er tilbage i gløderesterne. Foraskningen er færdig, når gløderesterne i afkølet tilstand praktisk talt ser hvide ud.
6. Foraskningstemperaturen skal være 900° C.
7. Efter endt foraskning tages skålene ud af ovnen, stilles i ca. et minut på en eternitplade og sættes derefter højst fire stykker ad gangen i exsikkatoren. Den lukkede exsikkator stilles i nærheden af den analytiske vægt. Afvejning af askeskålene sker efter en fuldstændig afkøling (ca. en time).

Analyseresultat

1. Fejlmargin : Ved et askeindhold på indtil 1 % må dobbeltbestemmelser ikke afvige mere end 0,02 enheder askeindhold fra hinanden; ved et askeindhold på mere end 1 % må afvigelsen ikke være mere end 2 % af askeindholdet. Ved større afvigelser er en gentagelse nødvendig.
2. Askeindholdet angives i procent af tørstofindholdet, afrundet til to betydende cifre efter kommaet.